

РЕШЕНИЕ

№ 23865

гр. София, 10.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 01.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **12139** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 ЗУТ.

Образувано е по жалба на Б. К. Г., с която се иска обявяване нищожността на Заповед № САГ23-РА53-429/04.07.2023 г. на главния архитект на Столична община.

Поддържа се, че органът не е извършил уведомление за образуваното административно производство. Прави се възражение, че заповедта е издадена без служебно задание и скица – мотивирано предложение, представляващо графично изображение. Счита, че липсата на скица – предложение препятства възможността извършването на преценка за съответствието с правилата и нормите по устройство на територията и с предвижданията на ОУП на СО. Според жалбоподателя липсата на задание не може да обоснове необходимостта от изработване на плана и изискванията относно териториалния му обхват, сроковете и етапите на изработване. Поддържа липсата на посочено правно основание за издаване на заповедта.

С допълнителна молба се поддържа за липсата на материална компетентност за издаване на оспорената заповед, тъй като липсвал акт за делегиране на правомощия. Поддържа за липсата на мотиви.

Ответната страна – Главният архитект на Столична община изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че оспорената заповед не страда от пороци, водещи до нейната нищожност. Претендират се разноски.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото не е спорно, а и от представения нотариален акт от 21.11.2017 г. се установява, че Б. К. Г. е собственик на ПИ № 3815, заснет и нанесен в кадастрален лист № 722 в цифровия кадастър

на Столична община, който поземлен имот е с идентификатор 68134.1611.3815 по КККР.

С писмо № САГ20-ГР00-313-(24)/25.05.2022 г. на главни архитект на СО е възложено на ОП „Софияплан“ да изготви задание за ПУП за обособяване на интермодален хъб – паркинг, спирка МГТ, автогара и лифтова станция в район „С.“. Към възлагателното писмо са приложени изготвени предварителни проучвания за капацитета, устройството и функционирането на обекта. Представени са чертежи на буферен паркинг и автогара.

По преписката е приложено изготвено от ОП „Софияплан“ Задание за изработване на Подробен устройствен план – Изменение на плана за регулация и застрояване и план за регулация и застрояване на интермодален хъб с автогара, лифтова станция, паркинг и спирки на МГОТ, м. „М. долина – изток“ и м. „парк Въртопо“, район „М.“.

В заданието е посочено, че предвиденият интермодален терминал е цел да се създадат условия за ограничаване на достъпа на леки коли в централната градска част чрез прилагане на система „паркирай и се вози“. Посочено е, че ОПУ предлага развитието на градска система за паркиране да приоритизира устройване на система от буферни паркинги в близост до метростанции, автогари, гари и аерогари, в периферията на С., като по този начин се създадат предпоставки и стимули за прехвърляне на пътничкопотока в посока центъра от леките автомобили към масовия обществен транспорт. Изложено е, че интермодалния хъб ще осигури на пътниците бързо и лесно да се прехвърлят от един на друг вид превозно средство.

В заданието са развити съображения, че изграждането на нов интермодалния хъб ще допринесе за постигане на общите дългосрочни цели на развитието на умна мобилност в Столична община. С ПУП за интермодалния хъб ще се конкретизират общите насоки за развитие от стратегическите планови документи на СО, при съобразяване на с действащата нормативна уредба и специфичните условия на конкретната локация.

Според заданието се предвижда изграждането на нова регионална автогара, обособяването на велотрасе, буферен паркинг и лифтова станция. Посочено е, че предварителният проект за ПУП следва да се разработи в два варианта. Следва да се посочи местоположението на автогарата, за което да се определи терен с необходимите размери.

Към заданието, одобрено от гл. архитект на СО, е приложена схема на обхвата на изменението на ПУП, в който се включва имотът на жалбоподателката.

Налице е и обяснителна записка към изработеното задание,

Изразено е положително становище от отдел „Благоустройствени дейности“ към СО по отношение на заданието.

Представен е Протокол № ЕС-Г-17/28.02.2023 г. на ОЕСУТ, с което е взето решение за приемане на заданието за ПУП – ИПР и ПЗ за „Интермодален хъб С. – юг“ с автогара, лифтова станция, паркинги и спирки на масовия пътнически обществен транспорт в м. „М. долина – изток – парк Въртопо“, район „С. – СО. Направени са забележки по отношение на трамвайното трасе и комуникационния – транспортен план за част от Трети градски ринг по бул. „Д-р Г. М. Д.“ – [улица].

Последвало е преработване на заданието, съдържащо обосновката от първото и допълнително са изложени съображения във връзка със забележките, дадени от ОЕСУТ.

Последвало е издаване на оспорената Заповед № САГ23-РА53-429/04.07.2023 г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл. 135, ал. 5, вр. чл. 134, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. чл. 2 ЗУТ е наредено да се изработи служебно проект за подробен устройствен план за интермодален хъб с автогара, лифтова станция, паркинги и спирки на МГОТ – план за регулация и застрояване в обхват до три квартала и изменение на плана за регулация и застрояване в следните граници: между Софийски околовръстен път на юг, [улица]от запад и [улица]от изток,

включително кръстовището на двата райони „С.“ и „М.“, съгласно схема в указан обхват“, както и е одобрено заданието за изработване на ПРЗ в посочения обхват.

В мотивите е посочено, че интермодалният хъб за првоз на пътници представлява пространство, осигуряващо удобна организационна връзка за прехвърляне между различни видове транспорт по време на едно пътуване. Посочено е, че нуждата от такова е ясно изразена за [населено място] и допринася за подобряване ефикасността на транспортното обслужване и за привлекателността на масовия транспорт.

В акта е отразено изготвянето на задание, съдържащо обосновка за необходимостта и общоградската значимост от изграждането на подобен обект, което е възложено служебно от Столична община. Изготвеното задание е разгледано на заседание на ОЕСУТ и във връзка с това е преработено първоначалното задание.

В мотивите се съдържа информация, че територията, определена за изработване на ПУП за интермодален хъб, се намира в югоизточната част на града, в административните граници на район „С.“ и район „М.“, а площта е около 24 хектара и се намира в следните граници: между Софийски околоръстен път на юг, [улица]от запад и [улица]от изток, включително кръстовището на двата. Посочено е, че действащият ОУП предвижда развитието на система от автогари за извънградски превоз към основни направления, които следва да бъдат изнесени в периферията на града, при съобразяване с трамвайни спирки, ж.п. гара, станции на метро и другите видове градски транспорт. Също така, ОУП предвижда развитието на градска система за паркиране да приоритизира паркиране до метростанции, автогари, гари и аерогари. Посочено е, че обхватът на разработката попада в устройствени зони Зп, Тзв, Тго, Смф1, Оз1, Оз2 и Жм2 и два булеварда [улица]и бул. „д-р Г. М. Д.“ и Софийски околоръстен път.

Органът е приел, че градоустройствената процедура е основана на възникналата обществена потребност и нужда от интегриране на ефективни мерки за увеличаване използваемостта на масовия пътнически градски транспорт. Интермодалният хъб с буферен паркинг ще допринесе за намаляване на потоците от лични автомобили, навлизащи в централните части на С. и ще задържи голяма част от автомобилите, които биха търсили връзка от града към планината.

Основаната цел на ПУП – ИПРЗ и ПРЗ по изготвеното задание е даде устройствена основа с оптимална пространствена организация на функциите за реализиране на нов интермодален хъб, съобразявайки маршрути за пешеходци и велосипеди, включително създаване на предпоставки за осъществяване на удобна инфраструктура между отделните видове транспорт.

С ПУП за нов интермодален хъб ще се осигури необходимото пространство за следното: продължение на трамвайно трасе, обръщало за трамваи, токоизправителна станция, нова долна лифтова станция, нова регионална автогара, буферен паркинг, велосипедно трасе, трамвайни спирки, трасета и сервитутни зони за подземна и наземна техническа инфраструктура и други.

Органът е приел, че са налице основанията на чл. 134, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. ал. 2 ЗУТ – промяна в устройствените условия, при които е бил съставен планът и общинска нужда от изграждане на интермодален хъб.

Към преписката е налична Заповед № СОА21-РД09-455 от 22.03.2021 г. на кмета на Столична община, с която на главния архитект на Столична община се делегират правомощията да издава заповеди за изработване на проекти за изменение на действащ ПУП при наличие на някое от основанията по чл. 134, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ и на основание чл. 135, ал. 5 ЗУТ (т. 1.29 от заповедта). При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Постановено е влязло в сила определение № 7191/28.02.2025 г. по делото, с което е оставена без

разглеждане жалбата в частта, с която се иска отмяна на заповедта във връзка с оплаквания за нейната нищожност. Производството е продължило за разглеждане на искането за обявяване нищожността

Жалбата относно искане за обявяване на нищожност на заповедта е допустима, тъй като нищожност може да се претендира без ограничение във времето - чл. 149, ал. 5 АПК.

Същата е подадена от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването. Жалбоподателят е собственик на имот с идентификатор 68134.1611.3815 по КKKP, който попада в обхвата на ПУП – ИПРЗ и ПРЗ, видно от схемата за обхвата, приложена към одобреното задание. В тази връзка жалбоподателката е заинтересова страна по смисъла на чл. 131, ал. 2, т. 1, вр. чл. 135, ал. 7 ЗУТ – собственик на имота, който е предмет на плана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В конкретния случай жалбата е подадена след срока за обжалване на акта, което налага да се разгледа искането за обявяване на нищожност, т. е. дали актът страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

За да е налице нищожност на оспорения административен акт следва същият да е издаден при липса на материална компетентност, т. е. от ненадлежен орган или да страда от толкова тежък и нетърпим от закона порок, че да не може да пороци правни последици, т. е. да съставлява „правно нищо“.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен орган - главният архитект на Столична община, което се установява с т. 1.29 от Заповед № СОА21-РД09-455 от 22.03.2021 г., с която кметът на Столична община е делегирал на главния архитект на Столична община правомощията си по чл. 129, ал. 2, вр. § 1, ал. 3 от ДР на ЗУТ да издава заповеди за изработване на проекти за изменение на действащ ПУП при наличие на някое от основанията по чл. 134, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ и на основание чл. 135, ал. 5 ЗУТ.

Не са допуснати нарушения на формата на акта, тъй като същият е в писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване. В заповедта е посочено, че същата се издава на основание чл. 135, ал. 5, вр. чл. 134, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. чл. 2 ЗУТ, при което са неоснователни възраженията за липсата на посочване на правните основания.

В производството не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да доведат до най – тежкия порок на акта.

Не се споделят възраженията за допуснати съществени процесуални нарушения, мотивирани с разбирането, че жалбоподателят не е уведомен за образуваното административно производство. Подобно възражение е относимо за пороците, водещи до унищожаемост на акта, но не и за най – тежкия порок, свързан с нищожност. Следва да се отбележи, че такова не е необходимо, доколкото производството е образувано по повод служебно нареждане за изработване на проект за изменение на ПУП.

Не са допуснати нарушения на материалния закон.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 135, ал. 5 ЗУТ, а именно служебно нареждане да се изработи проект за изменение на ПУП. Съгласно чл. 135, ал. 5 ЗУТ при наличие на някое от основанията по чл. 134, ал. 1 и 2 компетентният орган по ал. 1 може да нареди служебно със заповед да се изработи проект за изменение на действащ устройствен план.

Разпоредбата на чл. 135 ЗУТ предвижда предварителна процедура, имаща за цел единствено да се разреши изработването на проект за ПУП (а не да се одобри вече изготвен проект), при която дори не е необходимо да е посочено основанията за изменението по чл. 134 ЗУТ. В този смисъл е постоянната съдебна практика на Върховният административен съд, която приема, че правното основание за изменението на ПУП е императивно изискуемо само при издаване на последващата

заповед за одобряване на изменението на плана, тъй като проектът подлежи на корекции и преработка в производството по неговото одобряване. Производството по изменение на ПУП на някое от основанията по чл. 134, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ е двуфазно, като първата фаза приключва с издаване на заповед за разрешаване да се изработи проект за изменение на ПУП (процесната заповед), а втората – със заповед за одобряване на проекта за изменение на ПУП.

Не се споделят възраженията за липсата на задание и графична част към него, доколкото е възложено изработването на такива и същите са изготвени, като впоследствие след обсъждане на ОЕСУТ са преработени. Именно от същите се установяват причините за допускане изработването на проект ПУП – ИПРЗ и ПРЗ, както и обхвата на допуснатата разработка.

Жалбоподателят не е направил възражения и не е направил съответните доказателствени искания, свързани с това дали предложеното съответства на правилата и нормите по устройство на територията и ОУП на населеното място. В тази връзка следва да се приеме за меродавно изложеното в заданието, че ОУП допуска предложеното застрояване. Допълнително следва да се посочи, че подобни обстоятелства не водят до до нищожност на заповедта, тъй като не са свързани с толкова тежък и нетърпим от закона порок, че да не може да се породят правни последици.

Горното води до извод за неоснователност на жалбата, тъй като липсват твърдените пороци, водещи до нищожност на оспорения акт, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК жалбата следва да се отхвърли.

По разностките:

С оглед изхода на делото и разпоредбите на чл. 143, ал. 3 АПК жалбоподателят следва да заплати направените разноски от ответника. В случая ответната страна е направила разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, което е съответно на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. К. Г., с която се иска обявяване нищожността на Заповед № САГ23-РА53-429/04.07.2023 г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Б. К. Г., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община сумата в размер на 100 лева, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: